

[Gert Petersen.]

stemning efter grundlovens bestemmelser herom med henblik på forkastelse af folketingets vedtagelse.

Det afgørende for os er nemlig ikke, at denne procedurelov er blevet bedre — og det er den — det er ikke, at den ikke længere er så definitiv eller gør teknokratiet så magtfuldkomment som oprindelig tilsigtet; det er en fordel, hvis den trods vores og andres modstand skulle blive sat i kraft, men vi synes slet ikke, at den bør sættes i kraft. Det er afgørende. Den bør ikke sættes i kraft, fordi ikraftsættelsen vil være et principielt ja til i hvert fald 2 eller 3 a-kraftværker — det er vel, hvad der kan nås i den 5-årige periode.

Det er en meget stor og vidtrækkende beslutning, den, man skal tage i løbet af få måneder, når man skal tage stilling til ikraftsættelsen af denne lov. Den beslutning indebærer for det første, at der skal siges nej til andre investeringer på energiområdet. Vi plejer jo ofte at fortælle hinanden, at vi ikke har råd til det hele, og det kan være, disse andre investeringer er langt mere fornuftige. For det andet, at helt fundamentale problemer omkring radioaktivt affald, yderligere centralisering af samfundet og samfundøkonomien osv. forbliver uløste og under alle omstændigheder overlades til den næste og mange kommende generationer. For det tredje egentlig også, at vi bliver endnu mere afhængige af udenlandsk energiforsyning, end vi hidtil har været.

Vi mener, at procedureloven gennem de ændringer, som er foretaget, er gjort betydelig bedre, end det oprindelig var tilfældet, da lovforslaget forelå. Vi har arbejdet på at gøre den bedre, og derfor agter vi også at stemme for selve procedureloven ved tredje behandling, hvilket er forudsætningen for, at vi kunne arbejde for at gøre denne lov bedre. Det vil betyde, at skulle vi få en situation med a-kraft her i landet, så vil der være betydelige muligheder for befolkningen til at modsætte sig de centrale myndigheder og centrale organer og deres beslutninger og hensigter.

Men om så procedureloven havde været den mest fremragende og demokratiske lov i hele verden, ville vi stemme imod, at den sættes ikraft, og det vil vi gøre, når det skal afgøres i september — ikke mindst når det

som bebudet skal gøres uden en meget grundig, langvarig forudgående debat, hvor befolkningen selv har haft lejlighed til at veje det ene alternativ mod det andet.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg er ikke sikker på, at det er særlig fornuftigt af hr. Gert Petersen at dele folketingets partier op i atompartier, gaspartier, vejrsmøllepartier, og hvad man ellers kunne nævne, men skal da gerne straks erkende, at mit parti hører til de partier, der ønsker at få gennemført atomkraftanlæg her i landet. Så kan hr. Gert Petersen jo betegne det, som han vil.

Det konservative folkeparti var tilfreds med det lovforslag om atomanlæg, der fremkom, og kunne også give tilslutning til de ændringsforslag, der naturligt blev fremsat, da lovforslaget overgik til miljøministerens ressort. Nu har vi fået en række yderligere ændringer, som der er sagt mangt og meget om — det skal jeg ikke gøre.

Flere af ændringsforslagene, der er fremkommet, er af nærmest kosmetisk art. Andre går ud på, at man skal høre nogle flere udvalg, og det kan jo være fornuftigt. Det helt afgørende er selvfølgelig, at man ikke har fulgt de opfordringer, der var fremme om, at andre myndigheder end folketinget og regeringen skulle være bestemmende. Tanker om, at lokale myndigheder skulle kunne hindre opførelse og lignende, kan selvfølgelig ikke accepteres og ville også være i modstrid med, hvad man har levet på igennem alle årene herhjemme — også med hensyn til anlæg, som kunne have en farlig karakter, og som har en langt mere farlig karakter, end atomkraftanlæg kan have.

Men jeg vil da gerne sammen med alle øvrige glæde mig over, at det er lykkedes for hr. Karlskov Jensen som udvalgsformand at samle et stort flertal, hvilket ministeren også kan være tilfreds med, da det har givet loven et indhold, som helt igennem oprettholder det oprindelige sigte med det lovforslag, miljøministeren kom med.

Så langt så godt. Man skulle jo regne med, når 8 af folketingets partier har gjort sig selv til om ikke atompartier så atomanlægsvenlige partier, at vejen var banet for at gennemføre også resten af de foranstaltninger, der skal til, for at vi kan få vor energipolitik færdiggjort i denne fase.